

Котаракъ, пѣтелъ и лисица.



Живѣлъ единъ старецъ. Той ималъ котаракъ и пѣтелъ.

Отишълъ старецътъ въ гората на работа, котаракътъ му занесълъ ядене, а пѣтелътъ останалъ да варди кжщата. Дошла кума лиса и започнала да пѣе подъ прозореца :

„Кукуругу пѣтленце,
Какиното момченце!
Прѣзъ прозорче надникни
И зрѣнца си поклѣвни“.

Пѣтелътъ отворилъ прозореца и подалъ глава да види, кой пѣе. Лисицата сграбчила пѣтела и го отнела. Пѣтелътъ се провикналъ : „Олеле, отвлѣче ме кума лиса, отвлѣче ме прѣзъ тъмни гори, въ далечни страни, въ чужди земи, задъ деветъ царства въ десето! Котаранъ Котарановъ, ела ме избави!“

Котаракътъ чулъ отъ полето пѣтлювия гласъ, спусналъ се да ги гони, настигналъ лисицата, отървалъ пѣтела и го завелъ вкжщи.

— „Слушай, пѣтльо,—думалъ му котаракътъ : — не поглеждай прѣзъ прозореца, не вѣрвай лисицата — тя ще те изведе и кокълче нѣма да остави“.

Старецътъ пакъ отишълъ въ гората на работа, а котаракътъ му занесълъ ядене. Като заминувалъ, старецътъ поржчалъ на пѣтля да пази кжщата и да не поглежда прѣзъ прозореца.

Ала лисицата дебнѣла. Ней се много искало да си похапне пѣтлюво месце. Тя дошла пакъ подъ прозореца и запѣла :